

Az Interetnikai Színházi fesztivál, a gyergyószentmiklósi Figura Stúdió Színház által szervezett Nemzetiségi Színházi Kollokvium mellett egy olyan színházi rendezvény, **ami a romániai kisebbségi színházak repertoárjából gyűjt** össze előadásokat. A fesztivál érdekessége, hogy bár nagyjából ugyanazon intézmények produkciói közül válogatnak, a rendezvényt magát különböző városokban szervezik meg. Most Udvarhelyen volt a sor.

Nagy Pál, a Tomcsa Sándor Színház igazgatója a megnyitón viccesen megjegyezte, hogy a szervezők nyomására fogadták el a házigazda szerepét. És úgy tűnt, hogy a dráMA Kortárs Színházi Találkozó után az intézménynek nem sok ideje maradt a fesztivál népszerűsítésére, az udvarhelyiek alig tudtak a fesztiválról, **az első előadást félházzal játszották.**

Egy ugrás

A fesztiválnak – nem lehet tudni, milyen alapokon – de kétfévente sikerül kiválasztania a résztvevő intézmények talán legjobb, de mindenképp mérvadó előadásait. Azt mondhatnánk, hogy Székelyudvarhelyen vannak **a kisebbségi színházak krémelőadásai**, ami a város kulturális eseményeinek átlagminőségére nézve egy ugrás.

Nem lesz ócska dinom-dánom

A fesztivál nyitóelőadása kiváló választás. **Sardar Tagirovsky**t egy olyan alkotóként ismerjük, aki ízlésesen szeret komédiákat rendezni, akinek az előadásaihoz **úgy tapad a humor, hogy közben nem dobja le magáról a pontosságot**, a mélyebb dimenziókat, a feszültséget, hogy nem lesz ócska dínom-dánom.

A szilveszteri előadások darabválasztása egy óriási feladat,

és mégóriásibb egy olyan rendezőre bízni, akinek az arányérzékei tudják, hogy **amiért vicces, nem feltétlenül ízléstelen ripacskodás**

, hogy amiért nagyobb és különbözőbb ízlésű közönségre lehet számítani, nem jelenti azt, hogy a művészi színvonalat kell csökkenteni, és ahányféle ember, annyiféle esztétikát kell felvonultatni egy előadásban belül. Na mindegy – ez csak így mellékesen.

Mögénk bamulnak szeretettel

A negyvenezer lakosból, legalább harmincezer nő, akik csipkeveréssel töltik az időt amíg várják, hogy halász férjeik hazajöjjenek a tengerről. A nőknek nehéz férfit találni, a férfiaknak van miből válogatni. Az előadás első perceiben házas asszonyok, eljegyzett menyasszonyok és kérőre váró lány **verik a csipkét, beszélnek a férfiokról** és vesznek össze. Mi vagyunk az Adria, mögénk bámulnak szeretettel, hogy hátha megjelenik a látóhatáron a halászhajó.

Még a torzsunk is bemozdítanánk

A színészi játékban nagyjából két-három réteget lehet beazonosítani. Van a konkrét szerep, a sztoriba beilleszkedő: hűg, nővér, sógorasszony, sógor, vőlegény, stb, aki így vagy úgy viszonyul a többi szereplőhöz, akinek ilyen vagy olyan a karaktere, szerep-jellege.

Az olaszság erre szinte, mint egy dísz tevődik rá, nem azonosul vele a színészi játék, hanem minden alkalommal enyhén mesterséges. **Cinikus az erre utaló gesztustár**, akcentus, de közben mégis abszolút organikus része, mindennek, ami történik – a humor egyik forrása. Nagyvonalú, de nem pontatlan. Laza, de nem komolytalan.

A következő előadások:

Kedd:

17:00 Párnaember – stúdióterem

20:00 Lobby Hero – nagyterem

Szerda:

19:00 Hedda Gabler – színpadi stúdió

21:00 Magyar Mátrix – előtér

További infó: <http://szinhaz.ro/ifeszt/>